

Постій, хоч шлях буває іноді не простим
Я давно хотів сказати: «прости»
Послухай, я без тебе ніби пустий
Пусту мене
В свої обійми знову
Благаю я, а потім побіжимо додому під дощем
Як раніше, квіти найніжніші у твоє волосся
Що потрібно ще?

Наші думки один одного так просять
Щоб хоч на мить усе знову почалося
І нехай ми колись вкотре розбіжимося
Дозволь ще раз торкнутись до твого волосся

Наші думки один одного так просять
Щоб хоч на мить усе знову почалося
І нехай ми колись вкотре розбіжимося
Дозволь ще раз торкнутись до твого волосся

Ще хоча б раз зловити погляд на собі
Ще хоча б раз почути «тільки не іди», о-о
Я знов страждаю без свідомої мети
Та врятувати мене можеш тільки ти

Ти, тільки в тобі моя правда
Промінь сонця в середині листопада
Не важливо як довго й далеко іти
Якщо поруч з моїми будуть твої сліди

Тону в твоїх очах
Я тону в твоїх очах
Допоможи

Наші думки один одного так просять
Щоб хоч на мить усе знову почалося
І нехай ми колись вкотре розбіжимося
Дозволь ще раз торкнутись до твого волосся

Наші думки один одного так просять
Щоб хоч на мить усе знову почалося
І нехай ми колись вкотре розбіжимося
Дозволь ще раз торкнутись до твого волосся